

Труба

Микола Білокопитов

Терпець урвався.
Та й куди ж терпіть?
Ну, скільки можна жити собі на шкоду?
Стара Труба і день, і ніч димить:
Псує ландшафт, легені і природу.
"Ганьба Трубі!",
"На пенсію Трубу!" —
Звучать і майорять сердиті гасла.
І ось таки з Труби зняли табу
І вже вона повалена і згасла.
Радіє задоволена юрба,
Втішаючись із власної звитяги...
І ось над містом вже нова Труба —
Чадить ще дужче
нам усім на благо.